1. . . . (Սկզբում ընդ է եղել, ապա) [Շնոր]հիւն այ եւ ողորմութիւն մեր պրացն
2. . . . (հաստատուն «դիտուիալ») Թամար ին եւ աբ աբ ակ (ոչ ինչ վանիկ եղծուած) Շա հան շա հի (շա, շա վանիկի ան շ-ի բուրուկի ոչ) մեք
3. մեղուցել (կիսով չափ եղծուած) ծա ռայքս մուլահր(1) ամիր Սարգիս նո բագաւթեցի եւ ամուս ին իմ էր մանի
4. եւ եղբայր իմ Ամիր մի աբ ան և ցաք ար բոցս (ո-ն ց-ի բուրուկի ոչ) եւ տվ աք Ցեր եւ ան զմեր գ ան ձ ազ ին հայրենիք (ֆ-ն կանգնեալ)
5. այ գ ին ի (տ!) ջաղաց . . . (երբ+ պարի պեղ վերաղաց կարդալ) ան մար ծ ։ ի տեղ ժամ աբ ամակ եկեղեցեաց։ որ Ամթն եւ այ
6. [լ միաբան] (ոչ+ ենի+ լրացնում. կիսով չափ կորուած է) քս խոս [տացան ի տ]ա rին ։Զ։ պաս ։Բ։ Ամիր Սարգսին ։Բ։ էր մանէ ։Բ։ Ամիրին կատ
7. ար իչին (ֆ-ն չ-ի բուրուկի ոչ) օՀ։

Նոյն պատի վերայ երկրորդ արձանագրութիւնը (պարկ. 8).

1. Կամաւն այ ես Բէս ուլունս գուս տր Մենաս ին երեւ ան եցի ։ մի աբ ան ար բոցս տվի զիմ
2. ձիթեն եց այգին ։Ժե։ մրծի (ին ծ-ի բուրուկի ոչ) տեղ սքՀ։ (ուղղագրությունն, որ նշանակում է «եկեղեցի») որ Ամթն եւ մի աբ ան քս զրեցին ։Զ։ պա տ։ ի տ
3. արոջն ։Դ։ ինձ ։Ա։ Մենաս ին ։Ա։ իմ (?) հանին հաստատուն պա հոգքն հանին

Գրիգոր մագիստրոս? (ֆակսիմիլով)։

Երկու արձանագրութիւններն էլ ժամանակակից են իրար, նոյն գրչի ձեռքով, նոյն տէր Ամենասի առաջնորդութեան ժամանակ։ Հնագրական տեսակէտով արձանագրութիւնները հետաքրքրական են քանդակման եղանակով, կցումների յաճախման և գրերի ձևերով. հազուագիւտ է արձանագրութիւնների մէջ և Հ նշանագրութիւնը «եկեղեցի» նշանակութեամբ, բայց յաճախ՝ ձեռագիրների մէջ։

Մի շարք ևս արձանագրութիւններ կան սոյն եկեղեցու հարաւային պատին, արևելքից դէպի արևմուտք։ Առաջինն է Յուսէփ Գայլկոնցի անունով (պարկ. 15).

1. + Կամաւն այ ես Յուսեփ Գայլկոնց եմ
2. ու զդարապասի խաչի այգոյն բաժին
3. ն զիմ ի սքՀ ուխտս եւ եռուն ի տար ոջն ։զ։ աւր
4. ժամ ։Ա։ ինձ ։Ա։ Վաչկանն ։Ա։ Գալկոյն որ խափ
5. է դատի յայ։

Նոյն գրչի ձեռքով քանդակուած է և Գրիգոր քահանայ Գոնթնոնցի արձանագրութիւնը (պարկ. 15).

1. + Կամաւն այ ես Նու(ատ)(1) քահանայ
2. Գրիգոր Գոնթնոնց եռու զիմ այգին եւ
3. խաչ եւ այլ արդիւնք զոր ունէի ի սքՀ ուխտս
4. եւ խոստացան ի տարոջն ։զ։ աւր ժամ ։Ա։ ինձ ։Ա։ իմ հաւրն Սարգսի ։Ա։ իմ մաւրն Քրիստոնէ կատարիչքն աւր հնեսցին եւ որ խափանեն պատժին յայ։

Սրանից դէպի արևմուտք Կունդիկի և Ստեփանոսի արձանագրութիւններն են, երկուսն էլ մի գրչի գործ.

1. Կամաւն այ ես Կունդիկ եւ կենակ
2. ից իմ Մամքան մի աբ ան եղաք ի սքՀ ու
3. խտս տվաք զինչս գրէցին ։Բ։ աւր ժա
4. մ ։Ա։ ինձ ։Ա։ Մամքանին։

Սորա տակը, նոյն գրչի գործ (պարկ. 15).

1. Ես Ստեփանոս եռու զարդիւնս իմ ի սքՀ ուխտս եւ եռուն
2. ։Ա։ ժամ ինձ եւ ծնողաց իմոց։

Սրանցից դէպի արևմուտք եղել է մի արձանագրութիւն եօթ տողից բաղկացած, արևի ժամացոյցի տակ, մեծ մասով ծածկուած հարաւից կցուած մատուռի պատով, որ Տիրատուրի որդի Կարապետի չինած Ս. Կարապետը համարեցինք։

(1) Այս բառն անհասկանալի է մեզ։

(1) Կիսով չափ կտրած եւ եղծուած՝ վակազի մէջ առնուած մասը։